

Oportunitats educatives a Barcelona 2016:

l'educació de la infància
i l'adolescència a la ciutat

#OportEduBCN

Ajuntament de
Barcelona

institut
infància i
adolescència

1. Presentació i enfocament

2. Objectiu i metodologia

3. El context socioeconòmic de la infància i l'adolescència a la ciutat

4. Educació i criança de la primera infància

5. Des de P3 fins a l'ESO

6. Batxillerat, formació professional i segones oportunitats

7. Lleure educatiu en l'àmbit escolar

8. Conclusions

1. Presentació i enfocament

Informe elaborat per: **Institut Infància i Adolescència de Barcelona**

Per encàrrec de: Ajuntament de Barcelona, a partir d'una proposta del Comissionat d'Educació i Universitats

SENTIT DE L'INSTITUT

Contribuir a millorar polítiques locals

Generar coneixement

Enriquir el debat social

SENTIT DE L'INFORME

Ajudar a situar l'educació com una prioritat de ciutat, pel seu paper com a política redistributiva i estratègia fonamental en la millora de l'equitat i del benestar dels infants i adolescents

Iniciar una línia d'anàlisi basada en evidències i contribuir a la millora de la política educativa de la ciutat orientada a la igualtat d'oportunitats en la infància i l'adolescència

Posar a disposició de la ciutadania dades rellevants sobre educació i nodrir el debat social

1. Presentació i enfocament

PUNTS FORTS DE L'INFORME:

NOVETAT Primera vegada que es recopila, s'ordena i s'analitza temporalment i territorialment la situació de l'educació a la ciutat a partir de dades estadístiques.

CONTINUÏTAT És l'inici d'una sèrie que s'anirà seguint i ampliant periòdicament amb informe cada 2 anys

MIRADA ÀMPLIA Concep el dret a l'educació d'infants i adolescents (0-17 anys) en sentit ampli: primera infància, educació obligatòria i postobligatòria i lleure educatiu.

BON MOMENT Arriba en un context de canvi educatiu on és especialment oportú abordar els reptes educatius de la ciutat i fomentar debats informats.

UTILITAT L'informe identifica 17 principals de reptes de ciutat, els il·lustra amb 10 experiències rellevants de ciutat i proposa 16 línies d'orientació de política pública.

1. Presentació i enfocament

2. Objectiu i metodologia

3. El context socioeconòmic de la infància i l'adolescència a la ciutat

4. Educació i criança de la primera infància

5. Des de P3 fins a l'ESO

6. Batxillerat, formació professional i segones oportunitats

7. Lleure educatiu en l'àmbit escolar

8. Conclusions

2. Objectiu i metodologia

Objectiu

Analitzar les oportunitats educatives a la ciutat al llarg i ample de la vida quotidiana de la infància i adolescència: **des de la primera infància, passant per l'escola i l'institut, fins al lleure educatiu vinculat a l'àmbit escolar.**

Diagnosi a partir de **quatre eixos d'anàlisi** :

- **L'evolució temporal** (2006-2016)
- La **desagregació territorial** als 10 districtes de la ciutat
- L'anàlisi de les variables de **gènere** i **d'orígens** dels infants i adolescents
- La **comparativa de Barcelona amb Catalunya, Espanya i la Unió Europea**

De cada etapa o entorn educatiu l'informe detalla:

Diagnosi | Reptes | Orientacions | Experiències Rellevants | Per Aprofundir

2. Objectiu i metodologia

Metodologia

Metodologia quantitativa

- ✓ Diagnosi a partir de les **darreres dades estadístiques consolidades** disponibles i corresponents al curs 2015-2016

Metodologia qualitativa

- ✓ **Cinc grups focals** amb la participació d'una cinquantena de persones expertes en educació i de la comunitat educativa
- ✓ Selecció i descripció d'algunes **experiències rellevants** que ja s'estan duent a terme a la ciutat i que il·lustren les propostes d'actuació
- ✓ Aportacions del **Comitè Assessor**, format per persones expertes en l'àmbit educatiu i que han fet aportacions al projecte al llarg de tot el procés.

2. Objectiu i metodologia

Objectiu

Identificar els principals reptes educatius de ciutat i proposar orientacions de política local a partir de l'anàlisi de les oportunitats educatives:

- Des de la primera infància, passant per l'escola i l'institut, fins al lleure educatiu
- Amb evolució temporal (2006-2016)
- I amb desagregació territorial als 10 districtes de la ciutat

Metodologia

Quantitativa: darreres dades estadístiques consolidades (curs 2015-2016).

Qualitativa: identificació de 10 experiències rellevants, grups focals amb 50 persones expertes i un Comitè Assessor

1. Presentació i enfocament

2. Objectiu i metodologia

3. El context socioeconòmic de la infància i l'adolescència a la ciutat

4. Educació i criança de la primera infància

5. Des de P3 fins a l'ESO

6. Batxillerat, formació professional i segones oportunitats

7. Lleure educatiu en l'àmbit escolar

8. Conclusions

3. El context socioeconòmic de la infància i l'adolescència a la ciutat

El dret a l'educació dels infants i adolescents està àmpliament reconegut en diversos marcs jurídics

- Convenció sobre els Drets de l'Infant de les Nacions Unides (1989)
- Constitució Espanyola (1978)
- Llei d'Educació de Catalunya (2009)
- Llei dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència (2010)

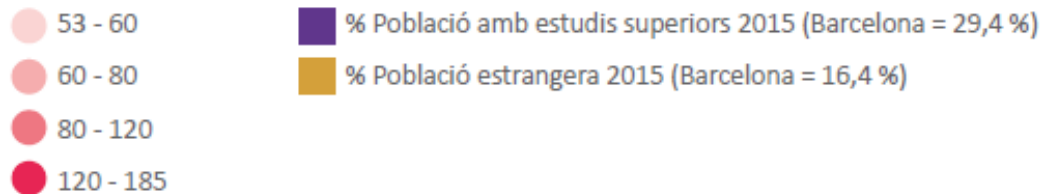
Es tracta, a més, d'uns **marcs que reconeixen la importància de les oportunitats educatives abans i després de l'escolarització obligatòria incloent el lleure educatiu**

3. El context socioeconòmic de la infància i l'adolescència a la ciutat

Els infants i adolescents de la ciutat creixen en entorns familiars i socials molt desiguals que condicionen els seus aprenentatges i que el sistema educatiu hauria de compensar.

Mapa 4.1. Renda Familiar Disponible (RFD), percentatge de població major de 16 anys amb estudis superiors i percentatge de població estrangera, segons districte de residència

Renda Familiar Disponible 2014
(Barcelona = 100)

Font: elaboració pròpia a partir de les dades del Departament d'Estadística de l'Ajuntament de Barcelona. Població any = gener de 2015.

3. El context socioeconòmic de la infància i l'adolescència a la ciutat

Reptes globals

1. **Corregir les desigualtats socials de partida** reforçant polítiques i actuacions públiques més enllà de l'educació amb perspectiva d'infància i que prioritzin les famílies amb infants i adolescents per aconseguir millorar les seves condicions d'educabilitat.
2. **Incrementar les oportunitats educatives amb estratègies efectives universals i, alhora, focalitzades** en les diferents necessitats de cada territori i prioritzant la inversió en els entorns i centres amb més necessitats específiques.

3. El context socioeconòmic de la infància i l'adolescència a la ciutat

Orientacions de política pública

- A. **Reforç de les polítiques i actuacions per combatre la pobresa i les desigualtats socials**, quan incorporen perspectiva d'infància i prioritzen les famílies amb infants i adolescents, perquè afavoreixen les seves condicions d'educabilitat.

- B. **Realització de diagnòstics compartides i participades** per conèixer les necessitats específiques de cada barri, dels infants i de les seves famílies per proposar actuacions adequades a cada realitat.

1. Presentació i enfocament

2. Objectiu i metodologia

3. El context socioeconòmic de la infància i l'adolescència a la ciutat

4. Educació i criança de la primera infància

5. Des de P3 fins a l'ESO

6. Batxillerat, formació professional i segones oportunitats

7. Lleure educatiu en l'àmbit escolar

8. Conclusions

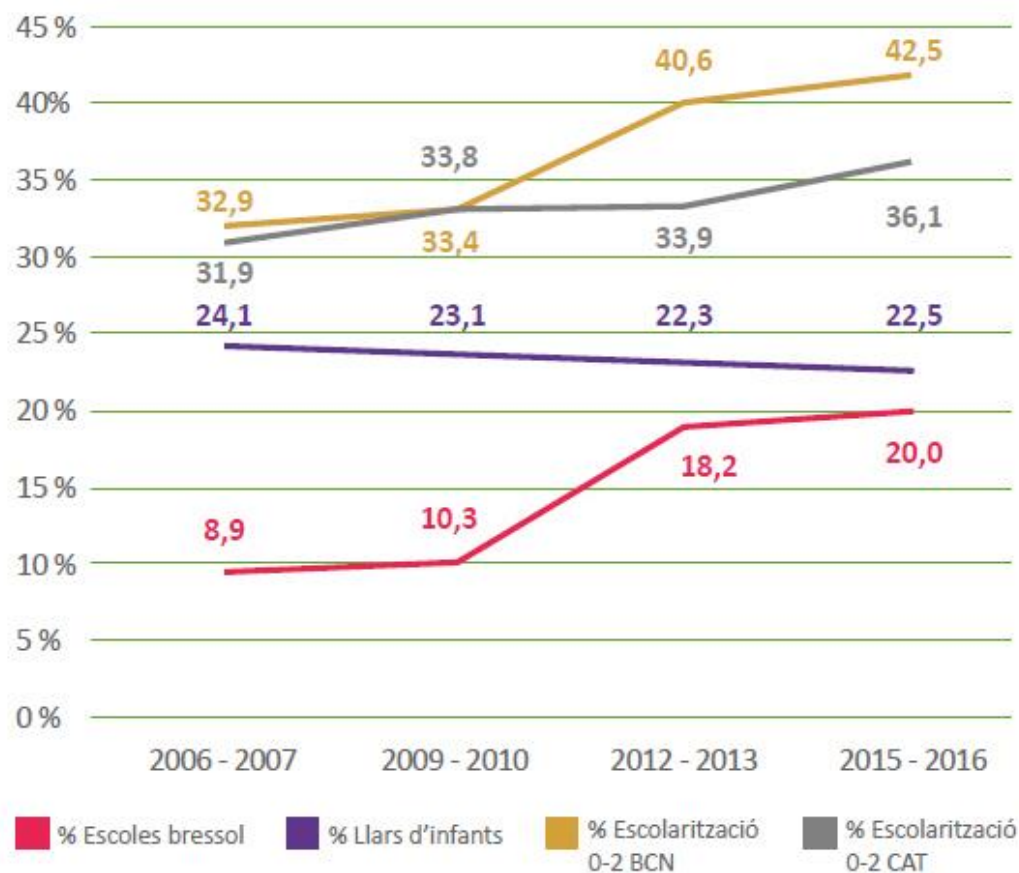

4. Educació i criança de la primera infància

El percentatge d'infants escolaritzats a Barcelona ha crescut significativament (10 punts) i ha anat en paral·lel a l'augment de la cobertura de l'escola bressol (11 punts)

Avui, l'escola bressol cobreix un 20% dels infants, per sota del 22,5% matriculats a llars d'infants privades

Gràfic 4.1. Evolució de l'escolarització en el primer cicle d'educació infantil, segons titularitat

Font: elaboració pròpia a partir de les dades del Departament d'Ensenyament i de l'IDESCAT

4. Educació i criança de la primera infància

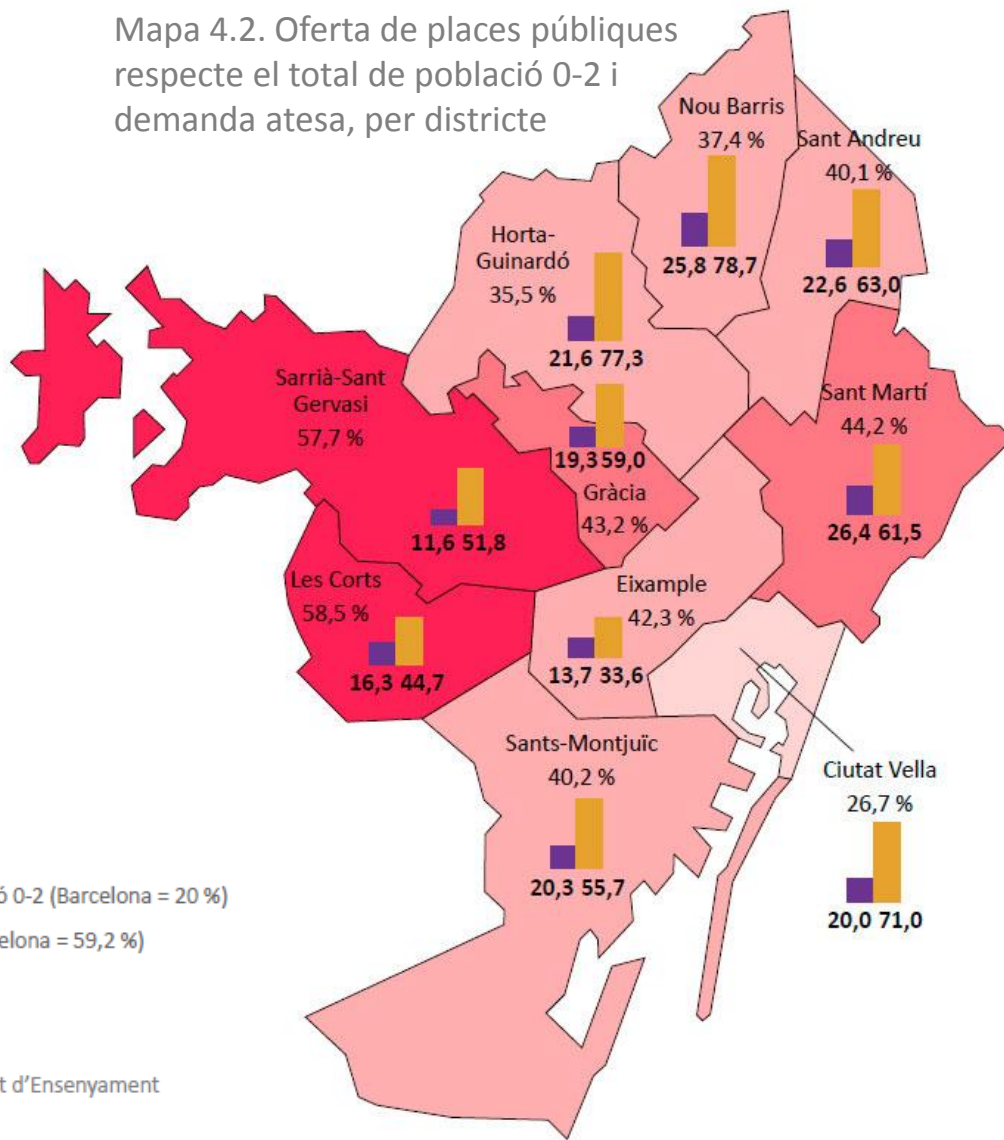
A la ciutat hi ha 40.795 infants menors de 3, dels quals el 42,5 % estan escolaritzats.

Als districtes amb escolarització més baixa són Ciutat Vella, Horta-Guinardó i Nou Barris.

L'escola bressol pública atén el 60% de la demanda a la ciutat.

La cobertura pública més alta és a Nou Barris i a Sant Martí.

Mapa 4.2. Oferta de places públiques respecte el total de població 0-2 i demanda atesa, per districte

% Escolarització d'infants 0-2
(Barcelona = 42,5 %)

26,7 % - 34,6 %

34,6 % - 42,6 %

42,6 % - 50,5 %

50,5 % - 58,5 %

% Cobertura pública en població 0-2 (Barcelona = 20 %)

% Demanda pública atesa (Barcelona = 59,2 %)

4. Educació i criança de la primera infància

Reptes en primera infància

- 3. Incrementar i diversificar l'oferta pública d'escoles bressol i espais familiars municipals** amb un doble criteri: compensar l'actual desequilibri territorial en la demanda i l'oferta i, alhora, prioritzar els infants d'entorns més desfavorits.
- 4. Aplicar criteris d'equitat en l'accés a l'escola bressol** fomentant l'accessibilitat econòmica i incentivant la demanda de les famílies socialment més vulnerables.
- 5. Conèixer la situació educativa dels infants 0-3 no escolaritzats** per identificar els entorns educatius en els quals es desenvolupen i conèixer les necessitats de les famílies per a l'educació i la criança dels seus fills
- 3. Avançar cap a una política de primera infància integral** que concebi com un afer públic l'educació i la criança en aquesta etapa socialment tant estratègica, que integri i articuli diversos suports flexibles i que parteixi d'un millor coneixement de les necessitats dels infants 0-3 no escolaritzats i de les seves famílies.

4. Educació i criança de la primera infància

Orientacions de política pública

- C. **Ampliació de les places d'escola bressol i espais familiars municipals compensant els actuals desequilibris territorials** a partir del doble criteri de cobertura de la demanda no atesa i també d'allà on hi ha més necessitat social.
- D. **Orientar el servei públic d'escola bressol cap a l'equitat educativa**, implementant diverses línies d'actuació que estimulin l'accés dels infants d'entorns més desafavorits i, posteriorment, avaluar-ne l'impacte.
- E. Actualització i enfortiment de l'actual política municipal d'escoles bressol cap a un **model de primera infància més integral i amb una oferta més diversificada, flexible i adaptada a les diferents necessitats** dels nadons i infants i les seves famílies tenint en consideració els desequilibris territorials.
- F. **Valoració de les possibilitats de suport municipal a les iniciatives socials i/o comunitàries d'educació i criança**, establint condicions i tipus de suports (reconeixement, regulació, cessió d'espais, etc.) amb criteris de qualitat i d'equitat.

1. Presentació i enfocament

2. Objectiu i metodologia

3. El context socioeconòmic de la infància i l'adolescència a la ciutat

4. Educació i criança de la primera infància

5. Des de P3 fins a l'ESO

6. Batxillerat, formació professional i segones oportunitats

7. Lleure educatiu en l'àmbit escolar

8. Conclusions

5. Des de P3 fins a l'ESO

La majoria d'infants escolaritzats a la ciutat es concentren a la xarxa concertada, especialment a secundària, mentre que a Catalunya i a Espanya el gruix és a la pública.

Un cop més, hi ha molta disparitat territorial: Ciutat Vella, Sants-Montjuïc, Nou Barris i Sant Martí són els districtes amb pes majoritari de la xarxa pública.

Taula 4.2. Alumnat matriculat a educació infantil de 2n cicle, primària i ESO en centres públics, per districtes i diferents àmbits territorials

	Infantil 2n cicle		Primària		Secundària	
	absolut	%	absolut	%	absolut	%
Ciutat Vella	1.100	59,9	1.934	56,0	1.022	46,7
L'Eixample	1.917	37,0	3.610	32,3	1.685	23,1
Sants-Montjuïc	1.916	57,1	3.660	56,3	2.586	55,6
Les Corts	911	28,4	1.787	27,4	1.138	24,7
Sarrià-Sant Gervasi	746	12,4	1.564	12,1	1.395	13,5
Gràcia	1.509	51,1	2.631	45,5	855	29,6
Horta-Guinardó	1.900	45,6	3.661	41,3	1.904	32,9
Nou Barris	1.998	58,6	4.378	58,6	3.130	59,3
Sant Andreu	2.167	55,3	4.105	53,5	1.718	37,1
Sant Martí	3.863	64,3	7.346	64,0	4.172	60,3
BARCELONA	18.027	45,0	34.676	42,4	19.605	35,9
CATALUNYA	-	-	323.845	67,2	187.028	62,7
ESpanya	-	-	1.980.152	67,7	1.226.524	65,6

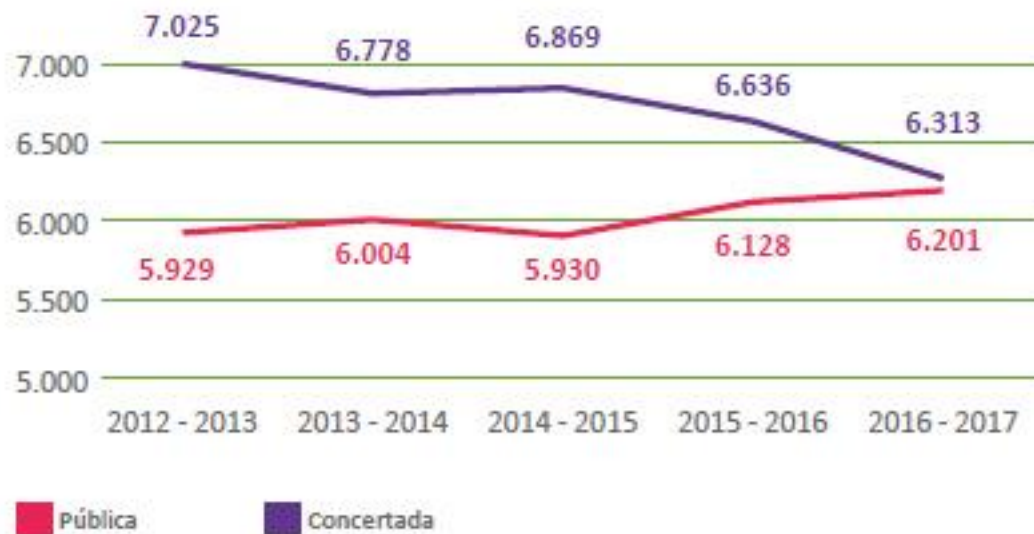
L'ombregjat correspon a aquells valors que estan per sobre de la mitjana de Barcelona

Font: elaboració pròpia a partir de les dades del Departament d'Ensenyament. Les dades per al cas espanyol es refereixen a l'avançament del curs 2015-2016.

5. Des de P3 fins a l'ESO

Tot i així, al conjunt de la ciutat s'està produint un canvi de tendència en els darrers anys amb el creixement de la matrícula en centres públics, en especial, en la preinscripció de P3.

Gràfic 4.4. Evolució de la demanda de preinscripció a P3, segons titularitat

Font: elaboració pròpia a partir de les dades del Consorci d'Educació de Barcelona

5. Des de P3 fins a l'ESO

Taula 4.3. Població estrangera per edats escolars, segons percentatge de presència al districte i en centres educatius de titularitat pública

	3 - 5		6 - 11		12 - 16	
	Resident	Matriculat	Resident	Matriculat	Resident	Matriculat
Ciutat Vella	48,0	50,1	29,2	38,0	24,7	37,4
L'Eixample	17,2	15,9	12,5	10,6	8,7	10,3
Sants-Montjuïc	21,8	22,8	14,3	18,2	12,2	21,0
Les Corts	10,6	8,4	10,5	6,4	8,9	6,9
Sarrià-Sant Gervasi	9,4	4,1	7,8	2,8	5,9	4,5
Gràcia	14,6	10,7	9,3	8,6	7,4	7,1
Horta-Guinardó	13,8	10,9	8,7	8,2	9,4	11,6
Nou Barris	20,2	25,3	13,1	17,7	13,0	20,3
Sant Andreu	13,3	11,1	9,4	9,9	8,3	11,1
Sant Martí	18,3	16,8	12,0	12,0	9,3	13,2
BARCELONA	17,8	15,2	12,0	11,2	10,0	12,3

L'ombrejat correspon a aquells valors que estan per sobre de la mitjana de Barcelona

Font: elaboració pròpia a partir de les dades del Departament d'Ensenyament, de l'IDESCAT i del Departament d'Estadística de l'Ajuntament de Barcelona.

L'alumnat amb necessitats educatives específiques no està equitativament repartit entre territoris, xarxes i centres.

En el cas de l'alumnat estranger, en els districtes amb major percentatge (Ciutat Vella, Sants-Montjuïc, Nou Barris i Sant Martí) està sobrerepresentat en els centres públics, en especial, a secundària.

5. Des de P3 fins a l'ESO

El percentatge d'alumnat que no assoleix les competències bàsiques és molt superior en els 4 districtes amb pitjors contextos socioeconòmics i s'intensifica al final de secundària.

El sistema educatiu no aconsegueix compensar les desigualtats socials de partida.

Taula 4.5. Percentatge d'alumnat d'educació primària i secundària que no supera les proves de competències bàsiques

	Primària	Secundària
Ciutat Vella	22,0	35,5
Nou Barris	19,9	20,6
Sants-Montjuïc	16,8	17,3
Sant Martí	13,8	14,2
BARCELONA	12,6	11,5
Horta-Guinardó	11,9	8,6
Sant Andreu	11,6	11,9
Gràcia	9,5	10,1
L'Eixample	8,6	6,6
Sarrià-Sant Gervasi	5,6	4,5
Les Corts	5,4	5,4

■ L'ombregat correspon a aquells valors que estan per sobre de la mitjana de Barcelona

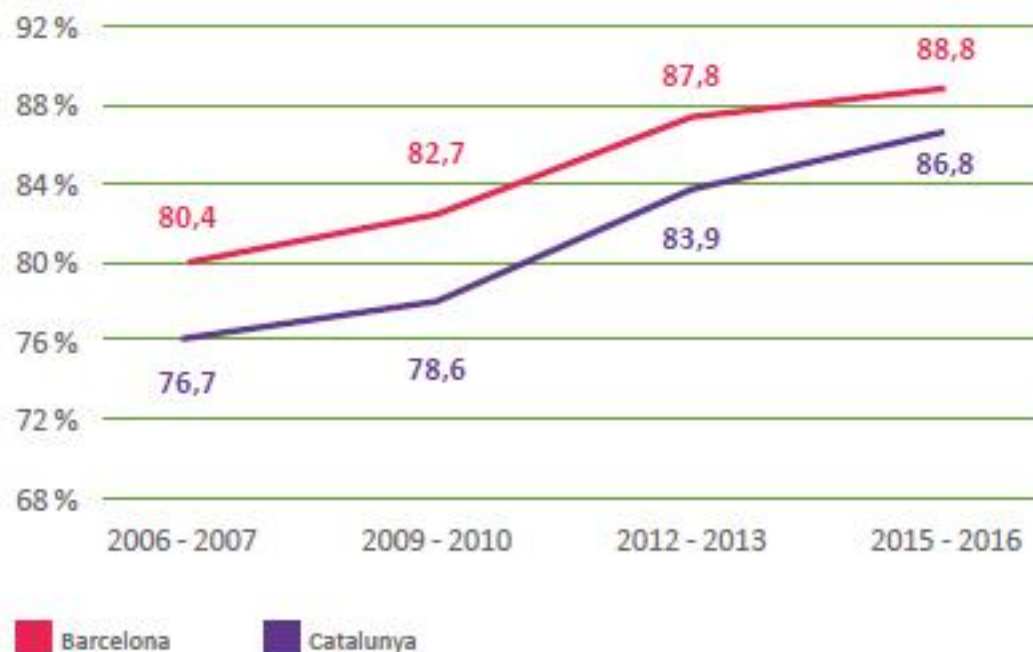
Font: elaboració pròpia a partir de les dades del Consorci d'Educació de Barcelona, del Departament d'Ensenyament, de l'IDESCAT i del Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu

5. Des de P3 fins a l'ESO

En canvi, s'observen dues tendències positives en l'educació a la ciutat:

- l'increment de les taxes de graduació que segueixen per sobre de la mitjana catalana situant-se en un 88,8%.
- la reducció de l'absentisme que se situa en un 1,23%.

Gràfic 4.6. Percentatge d'alumnat graduat respecte el matriculat a 4t d'ESO

Font: elaboració pròpia a partir de les dades del Consorci d'Educació de Barcelona i del Departament d'Ensenyament.

Reptes de P3 a l'ESO

- 7. Avançar cap a una escolarització equilibrada que redueixi la segregació escolar** activant els instruments necessaris per repartir adequadament l'alumnat amb majors necessitats específiques entre els centres amb fons públics.
- 8. Reduir la disparitat en els resultats educatius entre districtes** pel que fa a l'assoliment de competències bàsiques.
- 9. Augmentar l'oferta pública a primària i secundària** per resoldre el dèficit de places públiques i apropar la ciutat a la mitjana catalana, responent a la creixent demanda.
- 10. Cuidar la transició de primària a secundària**, moment educatiu fràgil que requereix desenvolupar diverses fórmules que millorin el pas entre etapes i l'acompanyament a l'alumnat.

Orientacions de política pública

- G. Implementació d'una **estratègia per a l'escolarització equilibrada i contra la segregació escolar** amb actuacions orientades, per una banda, a evitar la concentració de cert alumnat en determinats centres i, per l'altra, a combatre la cronificació i estigmatització d'alguns d'aquests centres.
- H. **Augment i prioritització de la inversió als centres amb més complexitat** per tal d'assegurar que poden reduir ràtios, reforçar l'equip docent amb altres professionals, oferir activitats de suport escolar, garantir ajuts de menjador, de llibres i material escolar, de sortides i colònies escolars (i de transport per als qui no es poden beneficiar de la T-16).
- I. **Activació i reforç dels programes d'orientació escolar, d'adhesió educativa i de lluita contra l'absentisme** que s'adrecin de forma prioritària en els districtes, centres i als perfils d'alumnat amb més risc d'abandonament dels estudis.

1. Presentació i enfocament

2. Objectiu i metodologia

3. El context socioeconòmic de la infància i l'adolescència a la ciutat

4. Educació i criança de la primera infància

5. Des de P3 fins a l'ESO

6. Batxillerat, formació professional i segones oportunitats

7. Lleure educatiu en l'àmbit escolar

8. Conclusions

6. Batxillerat, formació professional i segones oportunitats

Batxillerat segueix sent l'opció majoritària, si bé els cicles formatius són els que més han crescut en els darrers anys

Gràfic 4.7. Evolució de l'alumnat matriculat a Barcelona, per tipus d'estudis, cursos 2006-2016

Font: elaboració pròpia a partir de les dades del Departament d'Ensenyament

6. Batxillerat, formació professional i segones oportunitats

A l'escolarització postobligatòria el pes dels centres privats, en especial a batxillerat, és molt major que en l'etapa obligatòria

Taula 4.7. Escolarització per tipus d'estudis postobligatoris, segons titularitat

	Pública	Concertada	Privada
Batxillerat	37,1	27,7	35,2
CFGM	46,8	37,5	15,7
CFGS	43,6	32,9	23,5
PFI	40,5	0	59,5

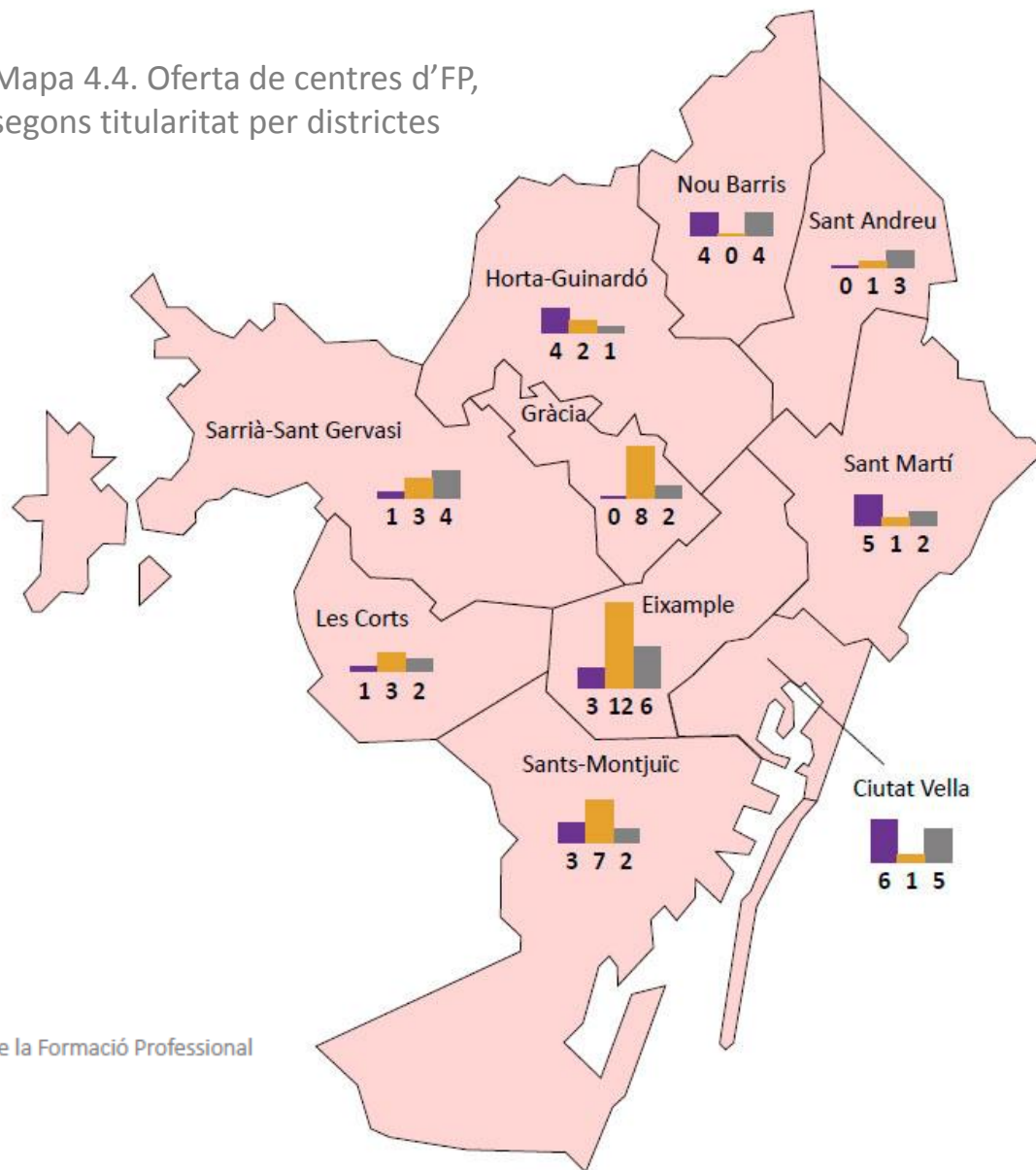
Font: elaboració pròpia a partir de les dades del Departament d'Ensenyament

6. Batxillerat, formació professional i segones oportunitats

La demanda pública de cicles formatius supera l'oferta, que només atén 6 de cada 10 demandes i és molt desigual entre districtes: Sant Andreu i Gràcia sense cap centre públic d'FP.

Mapa 4.4. Oferta de centres d'FP, segons titularitat per districtes

Centres d'FP segons titularitat

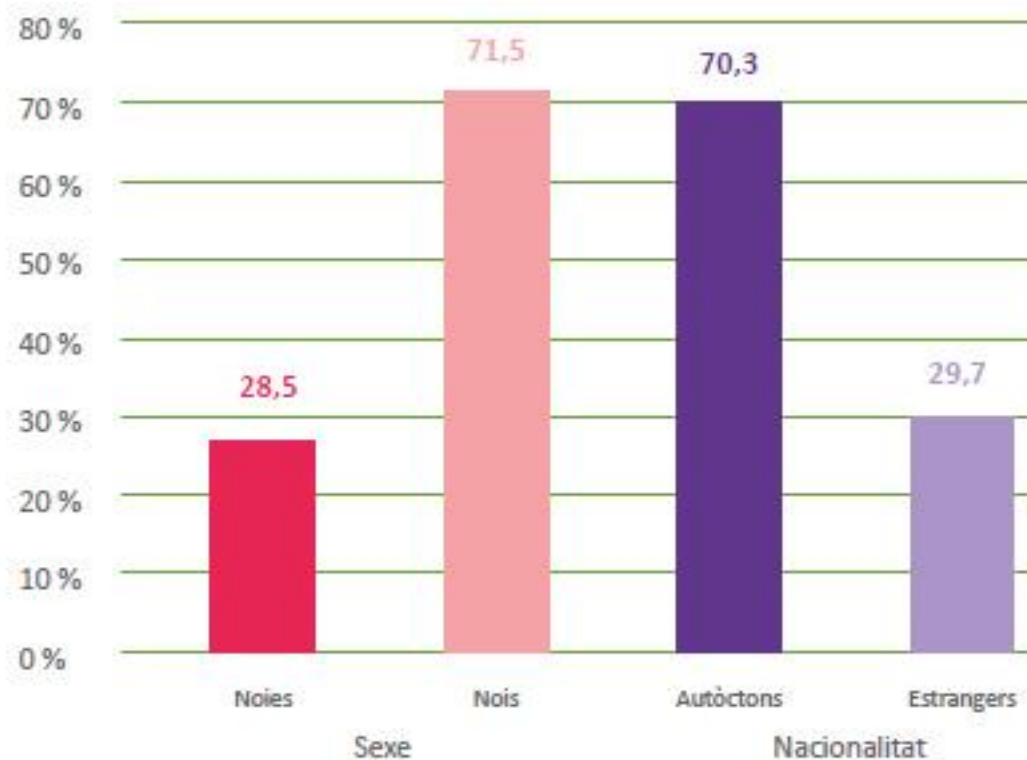

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'«Anuari de la Formació Professional a Barcelona 2015»

6. Batxillerat, formació professional i segones oportunitats

Els programes de segones oportunitats pels qui no es graduen encara són minoritaris: només 1.614 joves matriculats a PFI, majoritàriament nois autòctons.

Gràfic 4.9. Alumnat no graduat i alumnat 16-18 anys a PFI, per sexe i procedència.

Font: elaboració pròpia a partir de les dades del Departament d'Ensenyament

Reptes en la post-obligatòria

- 11. Millorar l'atenció i orientació sistemàtica a finals de l'ESO** com a moment crític per a les trajectòries formatives i vitals.
- 12. Augmentar places públiques i beques per als cicles formatius** per donar resposta a la demanda creixent i reduir l'alt abandonament als cicles formatius de grau mitjà.
- 13. Consolidar les vies de segones oportunitats** i integrar-les en el sistema educatiu ampliant-ne l'oferta a la ciutat.

Orientacions de política pública

- J. Impuls i reforç de programes de prevenció de l'abandonament** amb la instauració de mecanismes d'acompanyament durant la secundària obligatòria i postobligatòria, i consolidació de tutories dirigides a detectar els nois i noies amb més risc d'abandonament, i afavorir la seva adhesió educativa.
- K. Millora de l'oferta de places públiques i de l'assequibilitat dels cicles formatius** a través de l'increment de places per cobrir l'alta demanda pública no atesa, i també de sistemes d'ajuts econòmics per afavorir l'accés en condicions d'equitat que evitin la ruptura o abandonament per motius econòmics.
- L. Replantejament de la lògica de les segones oportunitats apostant per un model integral** inclòs en el sistema educatiu i finançat adequadament que obri i diversifiqui vies de retorn.

1. Presentació i enfocament

2. Objectiu i metodologia

3. El context socioeconòmic de la infància i l'adolescència a la ciutat

4. Educació i criança de la primera infància

5. Des de P3 fins a l'ESO

6. Batxillerat, formació professional i segones oportunitats

7. Lleure educatiu en l'àmbit escolar

8. Conclusions

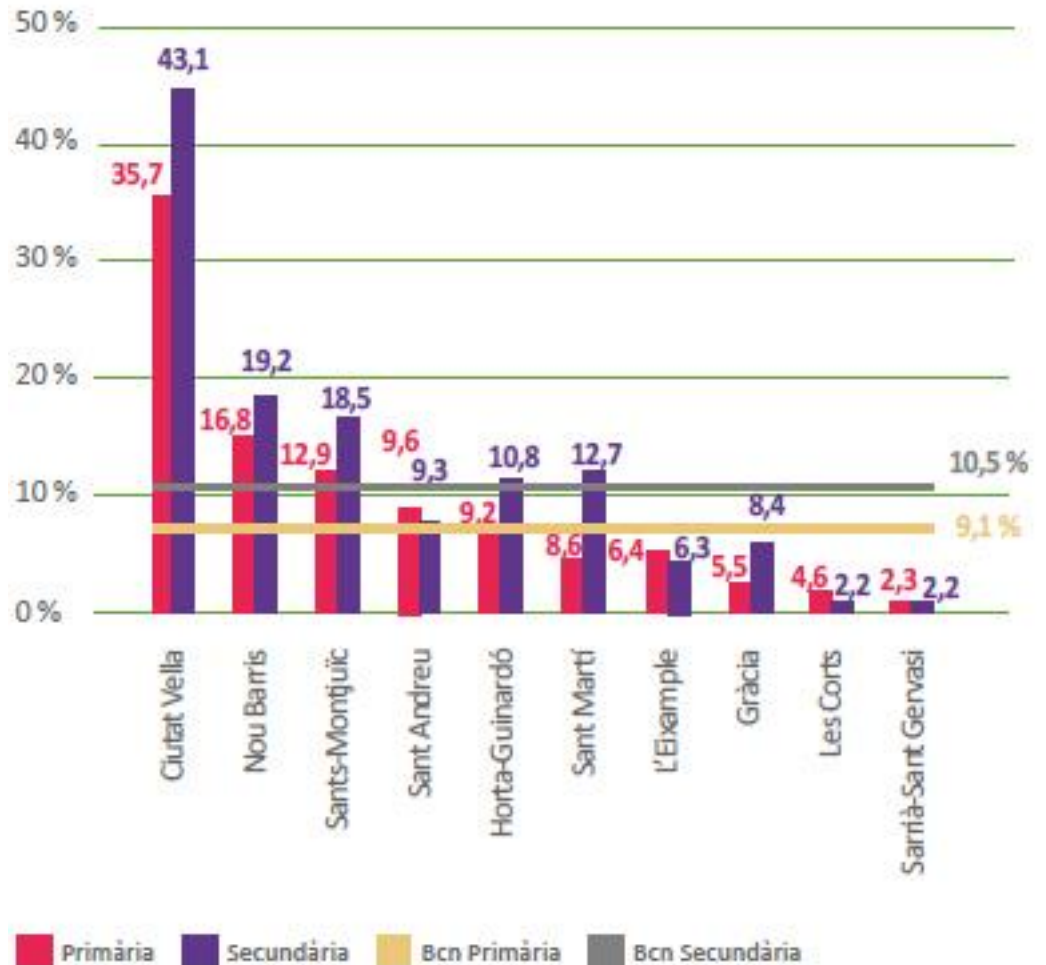

7. Lleure educatiu en l'àmbit escolar

Els districtes amb major complexitat social són els que compten amb més alumnat que fa activitats de suport escolar.

Malgrat això, tenen els percentatges més alts de no assoliment de competències bàsiques.

Gràfic 4.10. Percentatge d'alumnat que fa activitats de suport escolar, per etapa educativa i segons districte

Font: elaboració pròpia a partir de les dades del Consorci d'Educació de Barcelona i del Departament d'Ensenyament

Reptes en el lleure

- 14. Articular el lleure educatiu a la ciutat** que vertebrï totes les seves dimensions (activitats de suport escolar, recreatives, artístiques, culturals i esportives) i que compensi el desequilibri territorial i social
- 15. Afavorir l'accés al lleure educatiu per a tots els infants** reduint les barreres econòmiques per accedir a les activitats de lleure educatiu, que exclouen els infants i adolescents d'entorns més desafavorits
- 16. Compensar les desigualtats territorials en l'oferta de lleure** coordinant i articulant els diversos agents implicats en el lleure educatiu, sobretot als barris i districtes on hi ha menys teixit socioeducatiu
- 17. Aprofitar millor els equipaments i l'espai públic per al lleure**, especialment els centres escolars que sovint estan infrautilitzats fora de l'horari lectiu i que tenen un alt potencial vertebrador del lleure educatiu als barris

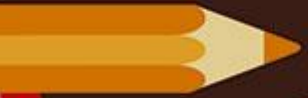

Orientacions de política pública

- M. Elaboració i implementació d'una estratègia transversal de lleure educatiu a la ciutat,** amb focus als territoris amb més mancances i amb recursos suficients per optimitzar, ampliar, diversificar i fer accessible i coneguda l'oferta, tot integrant les diverses dimensions i agents del lleure educatiu.
- N. Revisió dels criteris d'accés als serveis i equipaments públics de lleure** per tal que afavoreixin l'accessibilitat econòmica valorant i consolidant la diversitat de mecanismes (ajuts econòmics, bonificacions, exempcions, tarifació social) i aconseguixin apropar el lleure educatiu a aquelles famílies i sectors socials que menys hi participen.
- O. Promoció activa de les escoles i instituts oberts a la tarda** perquè s'hi desenvolupin activitats de lleure educatiu en el marc d'una xarxa educativa de barri amb treball col·laboratiu entre centres, famílies, entitats socioeducatives i equipaments del territori per ajudar a bastir ofertes integrades de lleure educatiu i d'educació a temps complet.
- P. Impuls i reforç de programes que promoguin la implicació i participació de les famílies** en el centre educatiu i l'apoderament del seu rol d'acompanyament a l'escolarització dels seus fills i filles, entre d'altres, involucrant-los en les estratègies de suport escolar.

1. Presentació i enfocament

2. Objectiu i metodologia

3. El context socioeconòmic de la infància i l'adolescència a la ciutat

4. Educació i criança de la primera infància

5. Des de P3 fins a l'ESO

6. Batxillerat, formació professional i segones oportunitats

7. Lleure educatiu en l'àmbit escolar

8. Conclusions

8. Conclusions

→ **Barcelona és una ciutat plena d'oportunitats educatives, però distribuïdes de manera desigual.** Això planteja una sèrie de reptes importants per millorar el benestar present de 240.000 ciutadans de 0 a 17 anys (el 15% de la població) i millorar les seves futures trajectòries vitals.

→ **Les polítiques educatives, tal com preveu la LEC, cal que s'orientin a compensar les desigualtats socials.** Així l'educació podrà ser efectiva com a política redistributiva i com a estratègia central per trencar la transmissió intergeneracional de la pobresa i per afavorir la igualtat d'oportunitats i el dret dels infants al seu màxim desenvolupament.

→ **Existeixen aspectes en què Barcelona està millor que el conjunt de Catalunya:** l'escolarització 0-3, els resultats educatius durant l'etapa obligatòria (competències bàsiques i graduació) i el creixement dels cicles formatius.

8. Conclusions

→ **Barcelona té una posició privilegiada i capacitats per encarar els reptes** que té plantejats perquè compta amb **competències pròpies i compartides** en matèria d'educació, i **múltiples actors** (professionals, famílies, teixit social...) i **una xarxa d'equipaments i serveis d'alt valor educatiu**.

→ Finalment, per tal que la ciutat ofereixi als seus infants i adolescents més i millors oportunitats educatives i més ben repartides, cal una **comprensió en sentit ampli del dret a l'educació orientat a l'equitat, avançar en la coresponsabilitat de tots els actors i situar la inversió en educació entre les prioritats municipals**.

Oportunitats educatives a Barcelona 2016:

l'educació de la infància
i l'adolescència a la ciutat

#OportEduBCN

Ajuntament de
Barcelona

institut
infància i
adolescència

